

Publicerad 2009-06-15 14:42 av Feminaz

Buren

Ibland är det som att smärtan
är det enda klister som finns kvar
att sammanfoga
de sista skärvorna av ork

Vågorna sköljer strandlinjen
Man sätter sig ner och pustar ut
Lägger sig i sanddynen
med solen smekandes mot huden

Imorgon bär blomman sin egen blomning
Imorgon är ängen full av doftande blomster
Imorgon leker fjärilarna sina vingar däröver

Imorgon

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Feminaz med Poeter.se id #27334 innehar upphovsrätten